

[Boligministeren.]

ningerne af den høje rentes indflydelse på lejansættelsen for den mindrebemidlede boligtager. Og hvis man vil gøre sig dette klart, kan man ikke afvise, at forudsætningerne for, at man for mindre end 1 år siden fastsatte driftstilskuddet til de gældende 8,50 kr., var det på daværende tidspunkt gældende renteniveau, og at disse forudsætninger ikke er til stede i dag. Jeg skal ikke uddybe det nærmere, for det vil være en gentagelse af de bemærkninger, der er fremsat til lovforslaget. Når det derimod anføres, som det er gjort i samrådet, at man ved at forhøje driftstilskuddet efter de foreslåede retningslinjer vil modarbejde virkningerne af nationalbankens kreditstramning, er det en påstand, som de pågældende ikke for alvor selv tror på, når de ved, at den samlede investering i boligbyggeriet andrager mellem 1 200 og 1 400 mill. kr. om året eller 13-14 pct. af den samlede private investering på 8-9 milliarder kroner, det vil netop sige den investering, som det jo har været kreditstramningens hensigt at neddæmpe. Så kan man vel ikke for alvor mene, at det, vi her taler om, skulle modvirke nationalbankens hensigter, medmindre man da vil gøre gældende, at sigtet alene har været at modvirke boligbyggeriet for den mindrebemidlede del af de bolig-søgende, og det tror jeg dog ikke man for alvor vil. Resultatet af en sådan neddæmpning af det sociale udlejningsbyggeri — den del af byggeriet, der bebos af mindrebemidlede, som opfylder betingelserne for driftstilskud — ville netop være, at byggekapaciteten blev overført til privat byggeri og her — det vil jeg gerne understrege — i første række til enfamiliehuse, der i de senere år har udgjort langt over halvdelen af det udførte antal boliger — og vel at mærke hovedsagelig enfamiliehuse, der ikke opfylder vilkårene for at komme i betragtning ved ydelse af driftstilskud. Til gengæld kan de skattemæssige fordele, som dette enfamiliehusbyggeri har, fuldt ud neutralisere virkningerne af den høje rente, der efter de gældende regler jo er en drifts-udgift, som vil kunne fradrages ejerens skattepligtige indkomst. Vi kan anføre eksempler på, at denne skattemæssige fordel i realiteten svarer til et driftstilskud på fra 20 til 25 kr. pr. etagemeter. Det er helt

andre tal og en helt anden måde at afbøde virkningerne af en tilsigtet kreditstramning på end den form for støtte, der her er tale om, og det drejer sig ikke om støtte til udlejningsbyggeri til mindrebemidlede.

Jeg beklager i øvrigt, at jeg ved denne lejlighed kun kan takke udvalgets flertal for den afgivne indstilling om vedtagelse af lovforslaget.

Axel Ivan Pedersen: Da det ærede medlem hr. Kai Moltke holdt sin tale, sad jeg og tænkte på, at det i virkeligheden ikke var nødvendigt at lægge så megen kraft i fremsættelsen af de synspunkter, det ærede medlem fremsatte; det var efter min opfattelse heller ikke nødvendigt at underbygge disse synspunkter med citater af Storm Petersen og apostlen Paulus.

Jeg synes, der er meget rigtigt i disse principielle synspunkter, og som den højtærede boligminister lige har sagt, er der jo også mange ting deri, som deles af socialdemokratiet. Men i modsætning til det ærede medlem må vi i socialdemokratiet lade en realpolitisk vurdering af spørgsmålet gå ind i vore overvejelser, og det foreliggende lovforslag er netop udtryk for en sådan realpolitisk vurdering, med andre ord udtryk for det, det er muligt at gennemføre ved denne lejlighed.

Det ærede medlem gjorde en bemærkning om, at vi i fjor, da vi gennemførte nogle forbedringer i den dagældende boligstøttelov, vidste, at dette ville blive fulgt op omgående af en diskonto-forhøjelse. Jeg ved ikke, hvorpå det ærede medlem grunder denne påstand, men jeg vil da i hvert fald for mit vedkommende sige, at jeg som socialdemokratiets ordfører ikke i maj måned, da vi havde lovforslaget til anden og tredje behandling, anede noget som helst om, at det ville blive fulgt op af nationalbanken med en diskonto-forhøjelse. Det synes også for det ærede medlem at ligge sådan, at det generede ham noget, at jeg brugte udtrykket overbudspolitik. Når jeg gjorde det, var det, fordi hele denne nyordning i boligstøtteloven med at lade et m²-tilskud eller driftstilskud, som det hedder, kompensere markedrenten blev endeligt vedtaget den 1. februar 1954. På grundlag af den diskonto, man da havde, fastsatte man et m²-tilskud på 14 kr. Den